

LA PESCA: VALORACIÓ ECONÒMICA

Carles Bas

3.05.03

Introducció

La diversitat de fonts documentals i la poca fiabilitat i detall de moltes de les dades econòmiques relacionades amb la pesca fan molt difícil l'estudi de la distribució d'aquest paràmetre i de la seva incidència en el desenvolupament de l'acció pesquera. En realitat tenim disponibles tan sols dues fonts documentals: d'una part l'*Estadística Nacional Pesquera* i de l'altra les dades estadístiques subministrades pel *Comité de Pesca del Mediterráneo*. De fet cada una d'aquestes dues fonts té el mateix origen: les dades subministrades per les confraries de pescadors existents en el litoral català. No obstant això, es constata una certa diferència entre les dades de les dues fonts documentals, cosa que si bé pot semblar incompreensible obeeix al següent esquema: les dades són confeccionades seguint criteris poc estrictes i canviant segons el destí de les mateixes sèries de dades. Des del punt de vista econòmic hi ha, però, un fet important que cal constatar: la venda del peix a les llotges és perfectament controlada pel que fa al venedor —barca de pesca—, al comprador i a la quantitat obtinguda per partida de peix. Això és forçat pel fet que és a partir d'aquestes anotacions que es faran les corresponents liquidacions de venda i la confraria cobrarà els percentatges establerts, així com també el pagament de la Seguretat Social. Això significa que la quantitat econòmica global obtinguda per cada barca cada dia que passa per la llotja és perfectament anotada. Ara bé el que ja no és tan segur és el pes total de peix venut, i això incideix no sols pel que fa al total, sinó molt especialment quan es pretén fer una anàlisi més ajustada relacionant el valor econòmic del peix, per cada una de les espècies, ni tan sols el de les més importants, no és objecte d'anotació en el moment de la venda, cosa que d'altra banda resultaria summament difícil si es té en compte que sovint els pescadors acostumen a barrejar les espècies en les caixes paneres segons variades combinacions que en milloraran la cotització, perquè resulten més atractives als ulls dels compradors. Aquesta situació es

dóna tant en les llotges petites com en les grans, com és ara el Mercat del Peix de Barcelona, si bé en aquest darrer cas l'abundància dels diferents tipus de peix, al qual cal afegir el peix de fora, complica força més la interpretació de les dades obtingudes.

La situació ha millorat considerablement des del moment en què totes les llotges han instal·lat bàscules i cada caixa és pesada abans de sotmetre-la a la venda. Anys enrera el peix era presentat o bé en les caixes de fusta generalment emprades entre els pescadors o bé en cofes o paneres i el pes no era anotat. Aquest podia ser deduït de manera aproximada tenint compte el pes aproximat de cada una d'aquestes unitats —caixa o panera— segons les espècies més importants. La introducció obligatòria de la pesada ha comportat un altre canvi en la forma de vendre el peix: quan el subhastador va cantant els successius preus, sempre a la baixa, avui fa referència al preu del quilo, mentre que abans es cantava directament el preu de la caixa o la cofa.

En la lectura de les antigues estadístiques de qualsevol tipus: captures, valoració econòmica referida a les espècies, etc. trobem solament informacions vàlides per a una identificació de la tendència (augment o disminució de certes espècies, tipus de pesca o valor econòmic). En aquest sentit, les sèries de dades, repetim una vegada més, cal prendre-les com a indicadors de certes tendències i no pas com a autèntics valors comparatius. Ha estat més recentment que les estadístiques de pesca han mostrat un notable millorament, que en bona part hem d'atribuir a la tasca de conscienciació duta a terme pel *Comité de Pesca del Mediterráneo*, que té la seva seu a Castelló de la Plana. Sembla que una visió dels valors econòmics adequats per tal de copsar, encara que sigui de forma elemental, la seva variació en l'espai i el temps i unes certes connotacions estructurals, hauria de descansar sobre un seguit de paràmetres, que són els que es troben a la taula I: nombre de vaixells, jornades o dies de pesca, nombre de tripulants, captura total per dia i cavall de força, captura per dia i tripulant, valor econòmic global per cavall, preu mitjà, cap-

LA PESCA: VALORACIÓ ECONÒMICA

Carles Bas

3.05.03

Introducció

La diversitat de fonts documentals i la poca fiabilitat i detall de moltes de les dades econòmiques relacionades amb la pesca fan molt difícil l'estudi de la distribució d'aquest paràmetre i de la seva incidència en el desenvolupament de l'acció pesquera. En realitat tenim disponibles tan sols dues fonts documentals: d'una part l'*Estadística Nacional Pesquera* i de l'altra les dades estadístiques subministrades pel *Comité de Pesca del Mediterráneo*. De fet cada una d'aquestes dues fonts té el mateix origen: les dades subministrades per les confraries de pescadors existents en el litoral català. No obstant això, es constata una certa diferència entre les dades de les dues fonts documentals, cosa que si bé pot semblar incomprensible obeeix al següent esquema: les dades són confeccionades seguint criteris poc estrictes i canviants segons el destí de les mateixes sèries de dades. Des del punt de vista econòmic hi ha, però, un fet important que cal constatar: la venda del peix a les llotges és perfectament controlada pel que fa al venedor —barca de pesca—, al comprador i a la quantitat obtinguda per partida de peix. Això és forçat pel fet que és a partir d'aquestes anotacions que es faran les corresponents liquidacions de venda i la confraria cobrarà els percentatges establerts, així com també el pagament de la Seguretat Social. Això significa que la quantitat econòmica global obtinguda per cada barca cada dia que passa per la llotja és perfectament anotada. Ara bé el que ja no és tan segur és el pes total de peix venut, i això incideix no sols pel que fa al total, sinó molt especialment quan es pretén fer una anàlisi més ajustada relacionant el valor econòmic del peix, per cada una de les espècies, ni tan sols el de les més importants, no és objecte d'anotació en el moment de la venda, cosa que d'altra banda resultaria summament difícil si es té en compte que sovint els pescadors acostumen a barrejar les espècies en les caixes paneres segons variades combinacions que en milloraran la cotització, perquè resulten més atractives als ulls dels compradors. Aquesta situació es

dona tant en les llotges petites com en les grans, com és ara el Mercat del Peix de Barcelona, si bé en aquest darrer cas l'abundància dels diferents tipus de peix, al qual cal afegir el peix de fora, complica força més la interpretació de les dades obtingudes.

La situació ha millorat considerablement des del moment en què totes les llotges han instal·lat bàscules i cada caixa és pesada abans de sotmetre-la a la venda. Anys enrera el peix era presentat o bé en les caixes de fusta generalment emprades entre els pescadors o bé en cofes o paneres i el pes no era anotat. Aquest podia ser deduït de manera aproximada tenint compte el pes aproximat de cada una d'aquestes unitats —caixa o panera— segons les espècies més importants. La introducció obligatòria de la pesada ha comportat un altre canvi en la forma de vendre el peix: quan el subhastador va cantant els successius preus, sempre a la baixa, avui fa referència al preu del quilo, mentre que abans es cantava directament el preu de la caixa o la cofa.

En la lectura de les antigues estadístiques de qualsevol tipus: captures, valoració econòmica referida a les espècies, etc. trobem solament informacions vàlides per a una identificació de la tendència (augment o disminució de certes espècies, tipus de pesca o valor econòmic). En aquest sentit, les sèries de dades, repetim una vegada més, cal prendre-les com a indicadors de certes tendències i no pas com a autèntics valors comparatius. Ha estat més recentment que les estadístiques de pesca han mostrat un notable millorament, que en bona part hem d'atribuir a la tasca de conscienciació duta a terme pel *Comité de Pesca del Mediterráneo*, que té la seva seu a Castelló de la Plana. Sembla que una visió dels valors econòmics adequats per tal de copsar, encara que sigui de forma elemental, la seva variació en l'espai i el temps i unes certes connotacions estructurals, hauria de descansar sobre un seguit de paràmetres, que són els que es troben a la taula I: nombre de vaixells, jornades o dies de pesca, nombre de tripulants, captura total per dia i cavall de força, captura per dia i tripulant, valor econòmic global per cavall, preu mitjà, cap-

tura total en tones i valor econòmic global. Això pel que fa a la pesca de róssec, segurament la més interessant quant a l'estructuració del sentit econòmic de la pesca. Respecte a la pesca de cercle —teranyines—, les dades disponibles són menors: captura per dia i tripulant, valor econòmic per cavall de força, preu mitjà, captura total i valor econòmic global (v. taula II). Cal assenyalar que la inclusió de la potència és un factor molt important en la pesca de róssec, ja que el poder de pesca es considera estretament relacionat amb aquest factor: en el cas de la pesca al llum es considera un factor més accessori i per tant el paràmetre valor econòmic/potència en realitat expressa la relació entre dos factors amb una correlació més aviat minsa. Pel que fa a la pesca amb arts petits —tresmalls, soltes, boleros, palangres, nanses, etc.— es pot dir que no existeixen dades que hom pugui considerar mínimament fiables. Això és molt greu quan es fa esment de la pesca de començament de segle, anys en què aquests tipus de pesca eren força importants, però darrerament, com que quasi ha desaparegut aquest tipus de pesca, el buit estadístic té menys ressonància. Ha estat darrerament, quan s'ha experimentat una certa revifalla en aquesta direcció, que ha calgut un més fort intent d'assolir una informació estadística de la pesca que cobreixi la totalitat de les variades formes de pescar i no solament la de cercle o el llum i el róssec.

Un altre aspecte que cal esmentar és la distribució geogràfica i l'agrupament de les dades. Pel que fa a la pesca de róssec la divisió territorial i l'agrupament de dades corresponen a les anomenades ajudanties de Marina, que en nombre de deu es reparteixen el litoral català des de la frontera amb França fins al límit amb la província de Castelló de la Plana. Cal fer esment que en cada una d'aquestes fraccions del litoral, hi sol haver un únic port d'importància pesquera, encara que en algunes ocasions aquest no és precisament el que serveix de seu a l'administració. Així, per exemple, en el terme de l'ajudantia de Sant Feliu de Guíxols el port important és Blanes i en la de Mataró ho és Arenys de Mar. El mateix succeeix en el cas de Tortosa, la pesca de róssec de la qual té lloc en realitat a l'Ametlla de Mar. Quant a la pesca de cercle —teranyines—, les dades són agrupades per províncies —Girona, Barcelona i Tarragona—, cosa que desdibuixa fortament el sentit de la pesca i les corresponents implicacions econòmiques. És cert que en l'*Estadística Nacional de Pesca* és possible destriar les espècies pelàgiques, normalment pescades amb les teranyines, per ajudanties, però aquí hem considerat força més fiables les dades procedents del *Comitè de Pesca del Mediterrani*. En aquest tipus de pesca cal esmentar encara un altre factor important, tant pel que fa a les captures com al seu valor econòmic: la gran

mobilitat de les embarcacions dedicades a aquest tipus de pesca. Encara que és cert que la majoria resta tot l'any treballant en aigües properes al port de base, no és gens estrany que en els llocs on es detecta abundància de peix es concentrin temporalment un major nombre d'embarcacions. Això fa que es donin importants oscil·lacions del preu del peix —el pescat amb les teranyines—, a causa de les grans quantitats que en són desembarcades quan hi ha concentració de barques a conseqüència d'una abundància temporal de peix en determinats sectors del litoral.

Per tal de conèixer millor les lleis que regeixen les oscil·lacions de preus de les diferents espècies de peix caldria posseir informació de factors aliens a la pesca: transports, concentracions humanes, turisme, apetències del consum, etc. Sense aquestes dades certament resulta difícil explicar alguna hipòtesi relacionada amb l'economia de la pesca a Catalunya. No es pot oblidar, tanmateix, la incidència que tenen sobre el preu del peix capturat en el litoral català les fortes entrades de peix —la major part del comercialitzat—, procedent dels ports de l'Atlàntic, fresc o congelat, i fins i tot d'altres ports del Mediterrani. En aquest sentit segurament serà molt útil considerar que el peix-mercadaria té una incidència molt diferent segons el seu origen i segons la seva qualitat. Així, es pot constatar fàcilment que les necessitats de proteïna —peix en els grans centres urbans —Barcelona i Tarragona principalment— està assegurada a partir de les grans quantitats de peix de variades espècies que cada dia són subhastades en els mercats centrals, com Mercabarna a Barcelona, procedents de ports de pesca molt allunyats. Es tracta de variades espècies, com el lluç, el llenguado, les bruixes, etc. Aleshores caldria preguntar-se quina és la vertadera significació de la pesca obtinguda al mar català. Per respondre aquesta qüestió diríem que el peix capturat a les nostres costes resta al marge, en termes generals, de les oscil·lacions produïdes d'acord amb la llei de l'oferta i la demanda, almenys pel que fa a un grapat d'espècies importants en la pesca de róssec: la gamba, el llagostí, l'escamarlà, el lluç, la mòllera o brótola, la palaia, el moll, etc. Però fins i tot la sardina de la costa es cotitza a un preu molt més alt que la que prové d'altres ports no catalans. Hi ha un cert nombre d'espècies considerades de més baixa qualitat, com per exemple la maire, força abundant en les captures de róssec, que si bé oscil·la més, manté preus força interessants. Contràriament, el gust del consumidor català s'ha tornat més exquisit i d'alguna manera descarta certes espècies, com poden ser el sorell, la xucla, el reig, etc. Però considerant globalment la pesca de róssec gosariem dir que una altra de les seves característiques és que tota ella, i no sols unes quantes espècies, és considerada valuosa en els mercats de venda. El peix del litoral

català és considerat pel comprador, no tant com un aliment, sinó com una exquisitat per la qual cal pagar el que sigui necessari: una espècie d'article de luxe, no de necessitat, i això explica el preu constantment alt d'aquesta mercaderia, per altra banda cada dia menys abundosa.

En l'examen de les variacions durant el període 1977-1980 en els diferents departaments (vegeu taula I) referent a la pesca del róssec, hom constata que des de 1977 a 1979 és pales un notable increment del preu del peix. No obstant això, l'any 1980 marca una lleugera disminució d'aquest paràmetre segurament causada per la forta disminució de les captures de gamba en tot el litoral català, llevat del Port de la Selva i Roses, en la part nord, i Tortosa i Sant Carles al sud, on la manca normal d'aquesta espècie fa que continui augmentant el preu, fins i tot l'any 1980. A Palamós, Blanes i Arenys de Mar es troben les més fortes disminucions del preu mitjà l'any 1980; possiblement són els llocs on la incidència de la gamba, seguint la hipòtesi abans esmentada, és més intensa. Un altre paràmetre que cal considerar és l'import global de tot el peix de róssec desembarcat. En aquest aspecte queda ben clar que l'augment que es manifesta en la majoria dels departaments, excepte al Port de la Selva i Barcelona, està relacionat amb l'augment de les captures més que amb l'augment del preu mitjà del peix. Al departament de Sant Feliu de Guixols, especialment representat des del punt de vista de la pesca de róssec pel port de Blanes, hi ha fortes oscil·lacions quant a la captura total durant el quadrienni considerat: no obstant això, quasi es duplica durant el mateix període. Situacions similars són paleses en altres ports i queda ben clara la influència del preu mitjà del peix, que, com veurem més clarament en la taula II, està fortament marcat pel alt increment del preu de la gamba, entre un 50 i un 100%, des de Roses fins a Mataró (Arenys de Mar). El lluç i el moll o roger augmenten sensiblement la seva cotització i la resta, segurament en relació amb la seva menor **demanda, presenta preus més baixos, oscil·lants i poc estables**. En certa manera, però, es pot assenyalar que almenys des de Salou cap al nord la pesca de róssec i particularment pel que fa a les barques grans està estructurada al voltant del següent esquema: una petita quantitat de peix de molt preu, com són gambes, escamarlans, lluços, molleress grosses i rogers, i una més gran quantitat de peix econòmic constituïda per diverses espècies, entre les quals la maire és una de les més importants a la major part dels ports i durant una bona part de l'any. Aquest equilibri ha mantingut una certa **estabilitat econòmica però darrerament hi han dificultats**, en part a causa de la pràctica desaparició de la gamba, en certa manera paliada amb l'escamarlà. Pel

que fa a les barques més petites, que pesquen en caladors menys allunyats de la costa, i també per a la pesca al sud del cap de Salou, cal assenyalar que totes les espècies capturades són de gran vàlua i potser esmentarem particularment el moll o roger i el popet que especialment durant els mesos de febrer a maig es cotitza molt alt a causa de la seva petita mida, que va estretament lligada a una més alta qualitat. No cal dir que la pesca del pop petit és prohibida en la reglamentació pesquera vigent.

Encara s'han de considerar uns quants paràmetres més per tal de copsar la totalitat de l'aspecte econòmic de la pesca. En primer lloc el nombre de jornals és un bon indicador de la marxa de les activitats pesqueres. Aquesta **xifra augmenta, encara que molt suament, en tot el litoral**, i és particularment important des del districte de Mataró (Arenys de Mar) cap a ponent. Per una banda això està estretament relacionat amb una millor tecnologia quant a la navegació que permet continuar les tasques pesqueres en temps dolent, i si bé el nombre de persones per barca es manté estacionari, també es nota un cert augment del nombre total en el cens de la gent marinera com una conseqüència directa d'un cert augment en el nombre de vaixells de róssec. Així, el més alt nombre de barques i la seva major tecnologia donen com a resultat directe l'esmentat increment en el nombre de jornals invertits, que en certa manera deixen traslluir una certa bona salut econòmica d'aquesta pesqueria. Finalment cal assenyalar, encara que sigui molt lleugerament, que l'índex pessetes per cavall de potència presenta febles oscil·lacions, i fins i tot en alguns llocs sembla que tendeix a decreixer. És molt possible que aquesta dada indiqui **que l'accelerat augment de la potència sobrepassa l'increment dels preus del peix**.

Quant a la pesca a la teranyina es pot dir, en termes globals, que quasi s'ha multiplicat per dos l'ingrés per la venda del peix pescat amb aquest mètode; això és especialment veritat a la província de Girona. Aquest resultat esdevé com a conseqüència, per una part, de l'increment del preu mitjà del peix blau i, en segon lloc, per les variacions en la captura total, aquesta última molt important a Girona i també a Barcelona i, al contrari, inexistent a Tarragona. També en aquesta província l'índex pessetes/cavall de força s'ha mantingut pràcticament estable durant els anys considerats, 1977-1980 (vegeu taula III).

Fonts i bibliografia

La documentació bibliogràfica no és ni abundosa ni gaire fiable; encara que es poden consultar algunes fonts importants, per exemple les dels mercats de les grans

ciutats, aquestes dades són massa manipulades ja que poden ser un segon pas en el procés econòmic. Aquí s'ha preferit utilitzar tan sols les publicacions del *Comité de Pesca del Mediterráneo*. **Aquest tipus de publicació** obté les dades de les diverses confraries del litoral mediterrani, que és l'àmbit que li és pertinent, però això mateix pot incloure vicis procedents de les informacions deficientes que manegen les comunitats de pescadors. Altrament, els períodes anuals no comencen el primer de

gener, sinó el dia 1 de març, encara que aquest fet no sembla que tingui excessiva importància. S'han tingut en compte algunes informacions procedents del treball que sobre la pesca catalana han publicat P. Lleonart i V. Fabregat en les publicacions d'informació econòmica de la **Banca Catalana**. *Anuario de Pesca Marítima* de la direcció general de Pesca Marítima de l'administració pesquera espanyola, ofereix dades que, almenys des del punt de vista econòmic, resulten menys adequades.

Taula 1
Evolució de diversos aspectes econòmics en la pesca de ròssec a Catalunya entre 1977 i 1980

Departament	Any	N.º barcos	Diesx1.000	Trip. (1)	Kg/Jor/HP (2)	Kg/Jor/Pesc. (3)	Ptes/HP	Preu mig (4)	Tones	Valorx10 ⁶ ptes.
Port de la Selva	77	11	603	49	0,64	29,41	4.637	68,7	387,6	26,6
	78	11	667	54	1,35	74,33	8.853	122,9	903,3	111,1
	79	12	776	59	1,01	65,65	5.693	164,4	782,9	128,7
	80	11	775	50	0,74	52,38	4.577	189,8	574,2	109,-
Roses	77	36	3.007	216	0,57	32,29	5.864	121,6	1.713,8	208,4
	78	38	3.181	227	0,46	28,09	4.466	189,0	1.475,3	278,8
	79	40	3.499	232	0,39	26,26	3.853	251,9	1.366,8	344,3
	80	36	3.337	205	0,42	30,19	4.218	263,2	1.408,8	370,7
Palamos	77	49	3.194	238	0,32	18,17	4.786	178,9	1.018,5	182,3
	78	51	3.273	257	0,23	13,62	3.135	288,5	764,9	220,7
	79	52	3.707	264	0,21	13,53	2.687	345,9	792,9	274,3
	80	49	3.892	254	0,48	32,30	6.211	187,2	1.849,0	346,1
Sant Feliu de Guixols	77	22	1.787	102	0,55	37,01	7.871	134,8	978,2	131,9
	78	22	1.842	106	0,25	16,51	3.479	351,5	453,3	159,3
	79	23	1.965	111	0,27	18,51	3.969	343,9	529,7	182,2
	80	23	1.971	109	0,50	34,89	7.017	242,3	977,6	236,9
Mataró	77	26	1.315	119	0,70	27,38	9.634	139,5	914,4	127,6
	78	22	1.423	116	0,68	30,29	86,44	184,8	968,5	179,0
	79	26	1.708	135	0,54	25,22	7.350	178,4	925,4	165,1
	80	27	1.866	140	0,67	31,59	9.132	160,1	1.243,4	199,1
Barcelona	77	33	1.696	196	1,50	57,10	19.560	82,8	2.343,4	210,6
	78	31	1.692	203	2,34	82,20	31.011	101,9	3.954,8	403,0
	79	32	1.869	198	1,85	72,44	25.468	130,9	3.465,4	453,7
	80	33	2.107	205	1,45	61,42	19.230	125,4	3.046,9	382,0
Vilanova	77	41	786	136	0,92	29,03	11.319	149,2	720,7	107,5
	78	39	802	133	0,93	31,00	11.280	180,4	744,1	134,2
	79	38	849	134	0,90	32,46	10.834	185,7	764,0	141,9
	80	40	1.015	139	0,92	36,24	11.590	183,1	934,7	171,1
Tarragona	77	110	4.371	446	0,64	31,86	4.340	122,7	2.786,3	342,0
	78	107	4.445	442	0,86	45,23	6.006	133,2	3.827,4	509,8
	79	104	5.604	435	0,41	23,88	3.488	216,5	2.325,3	503,4
	80	100	6.043	414	0,57	35,68	4.668	195,6	3.444,4	673,8
Tortosa	77	47	2.015	233	1,21	57,05	10.963	78,7	2.434,1	191,7
	78	46	2.412	233	0,84	46,14	7.241	115,5	1.992,8	230,2
	79	43	3.231	234	0,67	41,76	7.310	152,9	2.158,6	330,1
	80	41	3.142	210	0,78	52,23	8.600	173,9	2.454,1	426,6
St. Carles de la Ràpita	77	68	2.938	311	0,98	49,24	9.351	75,2	2.918,9	219,4
	78	60	3.033	287	1,02	52,76	9.763	83,5	3.091,4	258,1
	79	60	3.507	286	0,78	40,71	8.434	128,6	2.718,8	349,5
	80	65	3.531	317	0,89	45,82	8.876	153,5	3.129,5	480,3

*Dades procedents del Comitè Tècnic del Mediterràneu.

(1) Tripulants

(2) Kilograms/dia/HP

(3) Kilograms/dia/pescadors

(4) Preu mitja del Kg. pescat en ptes.

Taula II
Evolució de diversos aspectes econòmics en la pesca de cercle a Catalunya 1977-1980*

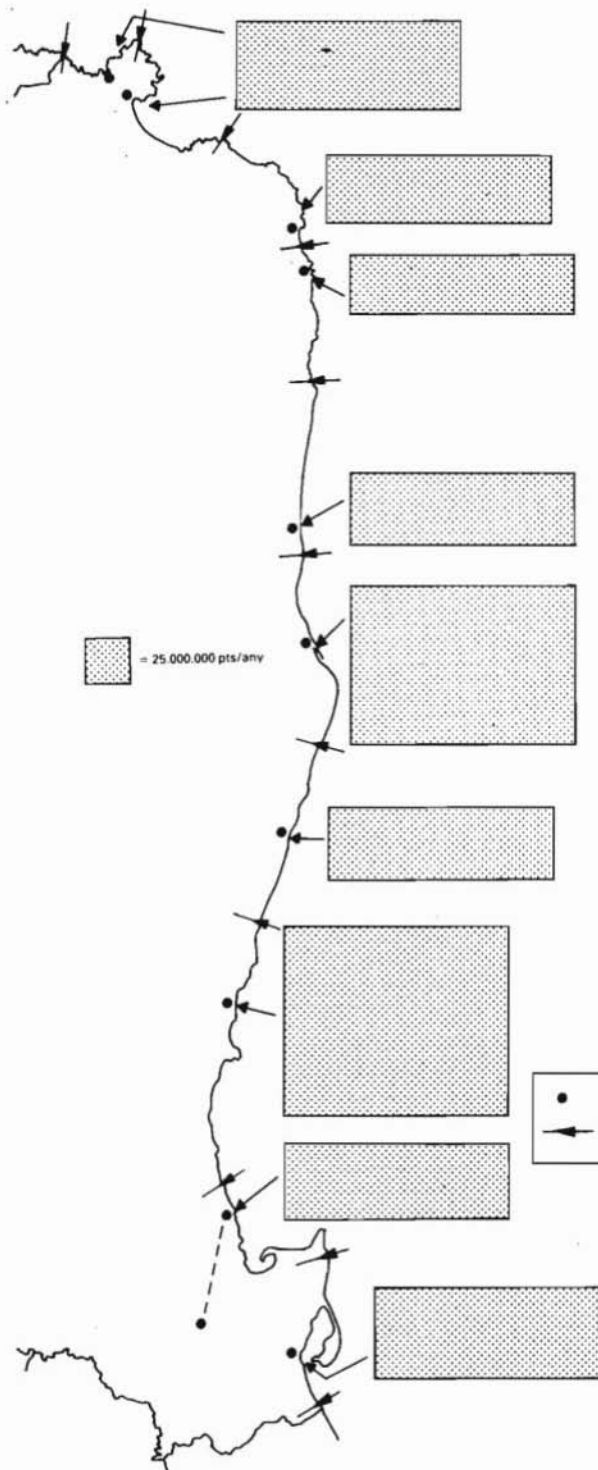
Província	Any	Kg/Jor/Pesc.	Pass/HP	Preu. Mig	Tones	Valor × 10 ⁶ pts.
Girona	77	74	16.716	31,0	4.653,0	144,3
	78	93	17.381	35,3	5.401,6	190,5
	79	116	20.673	31,9	6.062,1	193,2
	80	136	25.536	39,4	7.169,9	282,8
Barcelona	77	76	34.660	27,7	18.850,4	522,2
	78	74	32.773	30,7	18.765,1	577,1
	79	84	35.158	35,2	20.638,9	527,0
	80	98	39.585	38,7	24.843,1	963,0
Tarragona	77	76	17.334	29,1	11.727,7	341,1
	78	87	15.853	34,7	10.078,4	349,5
	79	102	18.463	38,0	11.459,2	435,2
	80	94	16.649	47,4	11.526,9	547,1

*Dades procedents del Comité Técnico del Mediterraneo.

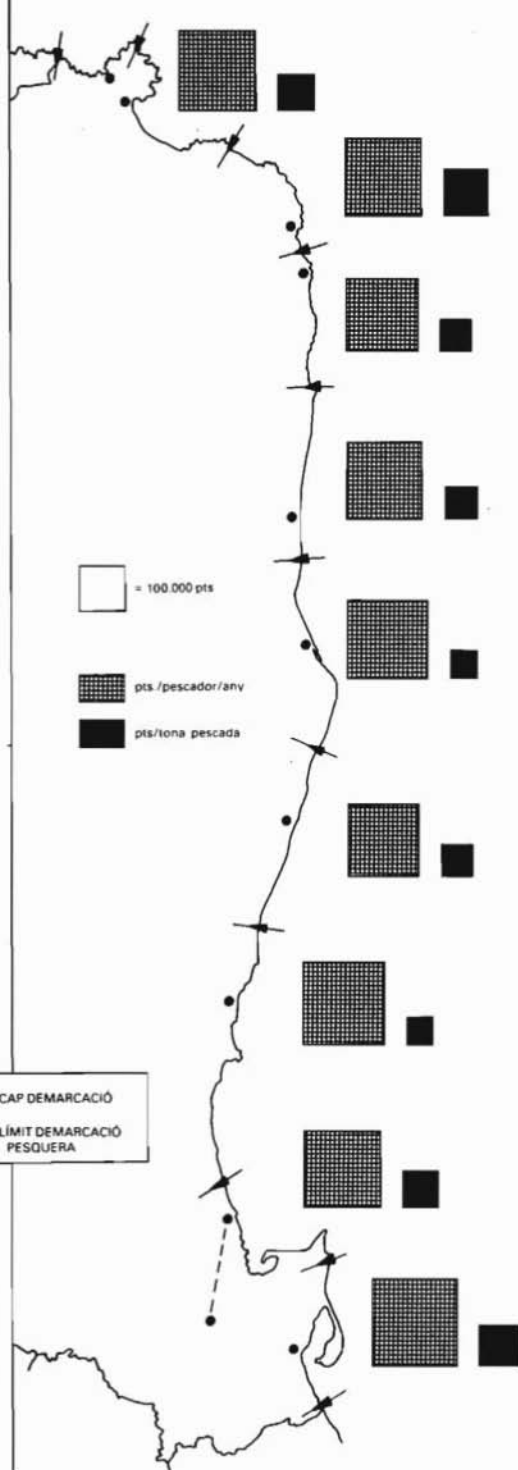
Taula III
Preu d'algunes de les principals espècies - 1977-80. (Pts./Kg.)

	Any	Maire	11uç	Roger	Gamba
Port de la Selva	77	15	131	165	-
	78	27	277	244	-
	79	26	355	353	-
	80	33	392	324	-
Roses	77	66	222	333	679
	78	113	348	357	886
	79	134	436	469	1.091
	80	104	464	479	1.431
Palamos	77	62	280	270	642
	78	125	370	331	818
	79	150	421	446	1.117
	80	64	472	508	1.463
Sant Feliu de Guixols	77	62	268	319	699
	78	115	358	351	840
	79	93	442	383	1.189
	80	100	508	220	1.574
Mataró	77	73	256	218	728
	78	88	396	300	811
	79	84	459	388	911
	80	60	511	501	1.773
Barcelona	77	53	-	230	599
	78	77	-	245	829
	79	97	-	291	919
	80	151	-	376	1.166
Vilanova i la Geltru	77	51	236	173	597
	78	80	303	236	657
	79	64	355	302	723
	80	59	406	305	734
Tarragona	77	64	232	256	544
	78	49	348	333	916
	79	94	501	389	1.167
	80	67	465	456	1.234
Tortosa	77	-	230	191	-
	78	-	321	251	-
	79	-	470	365	-
	80	-	522	410	-
St. Carles de la Ràpita	77	-	224	140	-
	78	-	349	252	-
	79	-	397	293	-
	80	-	368	332	-

A) ELS VALORS ABSOLUTS

B) ELS VALORS RELATIUS

Taula IV
Valor de la pesca desembarcada

Demarcacions		Anys								Mitjana anual
		1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	
Port de la Selva	Pts. (milers)	7.925	10.189	11.511	8.036	-	-	-	-	9.415
	Tm	313	365	314	204	-	-	-	-	
	Pts./K	25	28	36	39	-	-	-	-	32
Roses	Pts. (milers)	86.003	108.563	129.049	159.313	232.147	266.543	432.379	529.648	242.956
	Tm	3.177	3.637	2.483	2.627	4.040	3.568	3.752	3.603	
	Pts./K	27	30	52	60	57	75	115	147	70
Palamos	Pts. (milers)	59.172	48.550	86.478	165.969	239.773	392.085	260.220	296.219	193.558
	Tm	1.129	1.687	1.249	2.068	2.341	3.940	1.626	1.379	
	Pts./K	52	26	66	80	102	99	160	215	100
Sant Feliu de Guixols	Pts. (milers)	56.904	80.815	90.888	107.507	154.428	205.494	261.026	310.908	158.496
	Tm	1.557	2.147	1.629	2.039	2.844	3.725	4.040	5.855	
	Pts./K	36	37	56	53	54	55	64	53	51
Mataró	Pts. (milers)	65.130	99.029	119.951	135.453	182.977	236.532	304.031	412.636	184.467
	Tm./K	2.295	-2.620	2.339	2.492	3.548	4.408	4.251	4.959	
	Pts./K	28	38	51	54	51	53	71	83	53
Barcelona	Pts. (milers)	173.787	243.852	307.231	349.503	434.110	481.801	702.869	844.706	442.232
	Tm	5.165	7.690	9.114	11.364	12.169	13.081	15.609	13.394	
	Pts./K	28	32	34	31	35	37	45	61	38
Vilanova i la Geltrú	Pts. (milers)	83.369	142.173	141.575	164.986	229.467	238.710	319.841	346.503	208.328
	Tm	2.809	4.402	3.399	4.472	5.211	4.793	5.331	4.907	
	Pts./K	29	32	41	37	44	50	60	70	45
Tarragona	Pts. (milers)	230.655	326.022	358.116	424.196	574.139	598.911	780.819	959.194	531.506
	Tm	9.007	12.136	10.222	12.759	16.310	13.080	12.717	13.408	
	Pts./K	25	27	35	33	35	46	61	71	41
Torosa	Pts. (milers)	84.210	129.407	149.997	173.036	208.242	258.087	291.750	443.322	217.256
	Tm	2.619	3.127	3.127	3.363	4.164	4.870	3.737	4.437	
	Pts./K	32	41	48	51	50	53	78	100	57
Sant Carles de la Ràpita	Pts. (milers)	104.146	132.775	166.351	182.710	219.442	310.551	386.906	469.150	246.504
	Tm	1.821	2.462	3.048	2.648	3.129	4.094	4.235	3.521	
	Pts./K	57	54	54	69	70	76	91	133	75